

Der er endvidere stillet enkelte Vædringsforslag af et æret Mindretal i Udvalget, men den endelige Udtalelse om disse Vædringsforslag skal jeg ganske udsætte, indtil jeg har hørt Forslagene motiverede. Jeg skal dog straks sige, at Vædringsforslag under Nr. 1 skønner jeg ikke rettere end at der er en Del, der kan tale for, det er vist ikke blot en Redaktionsændring, men jeg tror, det er en korrektere Betegnelse af vedkommende Sygdom, som man nu opfatter den. Jeg vil gerne høre, hvorledes det ærede Medlem opfatter Sagen og hans Motivering, inden jeg udtaler mig nærmere om, hvorvidt jeg kan tiltræde Forslaget. — Derimod Vædringsforslag under Nr. 2 tror jeg ikke, der kan være Tale om at vedtage, men jeg skal vente med at tage endelig Stilling dertil.

Casperfen: Jeg skal tillade mig at anbefale de to af mig og min ærede Kollega fra 11te Kredts (B. K. Pedersen) stillede Vædringsforslag under Nr. 1 og 2. — Med Hensyn til Vædringsforslag under Nr. 1 forholder det sig aldeles som den højtærede Indenrigsminister sagde, at det er korrektere at sige Tuberkulose i Stedet for Tuberkeltæring. Da vi først fik Lovforslaget forelagt her, stod der Tuberkeltæring alle Steder; senere, hvor Vædringer ere blevne indsatte, have vi forandret det til Tuberkulose. Nu er jeg i sidste Øjeblik bleven gjort opmærksom paa, at det næppe var korrekt i det ene Øjeblik at kalde det Tuberkulose og i det andet Øjeblik Tuberkeltæring. Man maa her huske paa, at Sygdommen Tuberkulose optræder ikke altid som Tæring, og det er jo vor Mening, at vi ville have fat paa Tuberkulosen og ikke ubelukkende paa Tuberkeltæringen. Der kan godt være Dyr, der i høj Grad ere angrebne af Tuberkulose, og det er først i sidste Øjeblik og ikke altid, at det hører sig som Tæring. Derfor tror jeg, det er den korrekteste Fremgangsmaade at bruge Tuberkulose alle Begene i Stedet for Tuberkeltæring. — Den anden Vædring under Nr. 2 gaar ud paa, at de Udgifter, som Tilbageholdelsen af tuberkulose Dyr paaføre Ejeren, skulle afholdes af Statskassen. Som ærede Medlemmer ville erindre, blev der ved anden Behandling indsat en Bestemmelse under § 10 om, at Ejere, hvis til Udførsel fremstillede Dyr paa Foranledning af det veterinære Tilsyn tilbageholdes, ere forpligtede til at rette sig efter de Forskrifter med Hensyn til Desinfektion, Afsondring og Hjemsendelsesmaade, som Tilsynet fordrer. Hvad vil det nu sige? Det vil sige, at i det Øjeblik et Dyr bliver standset

paa Grund af en eller anden smittsom Sygdom — thi under andre Forudsætninger kan der ikke være Tale om, at det veterinære Tilsyn vil give Forbud, det maa være en smittsom Sygdom — saa skal Ejeren altsaa bekoste Desinfektionen, Afsondringen og Hjemsendelsesmaaden, og det bliver jo meget dyrere for ham, end om disse veterinære Forskrifter ikke fulgte med. Jeg vil ikke alene omtale Desinfektionen, men han skal ogsaa sørge for, at Dyret bliver opstaldet et Sted for sig selv, og muligvis skal det hjemsendes i en Jærnbanevogn for sig selv. Det bliver endogaa en ret dyr Beføstning for Ejeren, og en Beføstning, som han maafee aldrig har gjort Regning paa. Vi kunne tænke os mange Tilfælde, hvor en Mand aldrig har tænkt paa, at hans Dyr havde en smittsom Sygdom; der er mange, der ikke ane, at de Dyr, de sende til Udførsel, ere befængte med Tuberkulose. Nu kommer det veterinære Tilsyn og siger: Der er en lille Mistanke; og for at medføre Ret til Tilbageholdelse, behøver den kun at være ganske ringe efter de strænge Bestemmelser, som ere komne. Det er fuldstændig rigtigt, at de ere strænge, og at Tilsynet er varsomt med at lade det allermindste gaa, som der kan være den svageste Mistanke om. Men altsaa vil man belaste Ejeren med denne endogaa meget betydelige Udgift til Desinfektion, Afsondring og Hjemsendelse. Det er ikke alene Uret, men jeg er overbevist om, at det vil behynde hele Udførslen i høj Grad. Mange, der have prøvet den en Gang, og have faaet en saadan Rusning med Hensyn til Omkostningerne, skulle nok vogte sig for en anden Gang at sende Dyr til Udførsel, og jeg kan heller ikke forstaa, hvorfor det er særlig ved Udførsel, man risikerer Smitte, vi risikere jo det samme ved Markeder og ved Dyrskuer, og der i en endnu værre Grad. Der behøve Veterinærerne, som have Opshyn, ikke at være saa strenge. De tage kun, hvor de ere temmelig sikre paa Tuberkulose, og Dyrene kunne uden Desinfektion og Afsondring sendes hjem og derved smitte andre Kreaturer. Det forekommer mig, at efter at Flertallets Vædring, Slutningen af § 10, er vedtagen, er det aldeles nødvendigt, at den Vædring, som er stillet af det ærede Medlem for 11te Kredts og mig, bliver vedtagen.

Ordføreren (Mourier-Petersen): Hvad det Vædringsforslag angaar, som den højtærede Indenrigsminister har stillet, kan Udvalgets Flertal ikke andet end anbefale til Vedtagelse her i Tinget. Jeg siger udtrykkelig Udvalgets Flertal, da jeg ikke veed med Bestemthed, hvorledes Mindretallet stil-